

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/23/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125011779
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2026:3125011779.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Michala Eliaša a sudcov JUDr. Miroslavy Šibíkovej a Mgr. Martina Vozára v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D. C., trvale bytom C. D. C., B. XXXX/XX, t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a ústave na výkon väzby llava, na neverejnom zasadnutí dňa 03. marca 2026, prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2Pp/124/2025 zo dňa 15.01.2026 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2Pp/124/2025 zo dňa 15.01.2026 bolo rozhodnuté nasledovne:

„I. Podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 415 ods. 1 Tr. poriadku s a odsúdený A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D. C., p o d m i e n e č n e p r e p ú š ť a z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3T/15/2020 zo dňa 15.04.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/49/2020 zo dňa 04.06.2020.

II. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona odsúdenému u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky a súčasne n a r i a d ť u j e probačný dohľad nad odsúdeným v trvaní 3 (tri) roky a zároveň odsúdenému u k l a d á v čase probačného dohľadu nasledujúce obmedzenia a povinnosti:
- podľa § 51 ods. 3 Tr. zákona zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok,
- podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zákona povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

III. Podľa § 74 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 415 ods. 4 Tr. poriadku s poukazom na § 446a Tr. poriadku b u d e odsúdený p o k r a č o v a ť v ochrannom protitoxikomanickom liečení ambulantnou formou, ktoré mu bolo uložené rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3T/15/2020 zo dňa 15.04.2020, aj po skončení výkonu trestu odňatia slobody v dôsledku jeho podmiennečného prepustenia po právoplatnosti výroku I. tohto uznesenia.“

Citované uznesenie (ďalej aj ako napadnuté uznesenie) nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu podal prokurátor sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Sťažnosť dodatočne písomne odôvodnil a uviedol, že sa stotožňuje so splnením formálnej podmienky u odsúdeného, ako aj prvej materiálnej podmienky tým, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie, ale nestotožňuje sa s názorom okresného súdu, že od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Má za to, že u odsúdeného neboli dostatočne vzaté do úvahy riziká zlyhania v prípade predčasného prepustenia z výkonu trestu a poukázala na hodnotenie ústavu, v ktorom sa jednoznačne uvádza, že odsúdený zostáva k spáchanému trestnému činu čiastočne kritický postoj. Sice si uvedomuje svoju zodpovednosť, ale má tendencie zľahčovať ním spáchaný trestný čin, resp. pripisovať ho tomu, že prepadol drogám. Preto aj resocializačná prognóza je u odsúdeného hodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti. Okresný súd u odsúdeného nedostatočne vyhodnotil všetky rizikové faktory. Resocializačná prognóza odsúdeného totiž nevykazuje splnenie podmienok k jeho podmienenému prepusteniu, a to predovšetkým vzhľadom na povahu a charakter spáchaného trestného činu, pre ktorý mu bol uložený osemročný nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom aj ústavom na výkon trestu bola táto vyhodnotená ako menej priaznivá. Rovnako je podľa prokurátora potrebné vziať do úvahy aj stredné riziko recidívy trestnej činnosti u odsúdeného. Prokurátor je jednoznačne presvedčený, že doterajší výkon nepodmienečného trestu ešte u odsúdeného nespĺnil svoj účel v plnej miere, a teda pre konečnú nápravu odsúdeného a pre ochranu spoločnosti je potrebné odsúdeného ponechať vo výkone trestu. Nestotožňuje sa ani s názorom pozitívneho očakávania vedenia riadneho života okresného súdu, ktorý prihliadol na rodinné zázemie odsúdeného. Odsúdený vo výkone trestu síce preukázal polepšenie, ale prokurátor má za to, že pozitívne ukazovatele je potrebné subsumovať pod vyhodnotenie iba prvej materiálnej podmienky. K druhej materiálnej podmienke prokurátor uvádza, že berie na zreteľ podporné rodinné vzťahy a tiež skutočnosť, že odsúdený má prisľúbenú prácu, no zároveň zastáva názor, že skutočnosť, že odsúdený už údajne zostáva k jeho trestnej minulosti, týkajúcej sa drog, skutočne kritický postoj, je len momentálnym účelovým vyjadrením odsúdeného s cieľom dosiahnuť kladné súdne rozhodnutie ohľadne jeho podmieneného prepustenia. V tomto kontexte nie je zanedbateľným faktorom ani skutočnosť, že odsúdený z komplexného hľadiska stanovený program zaobchádzania plnil pôvodne len čiastočne. Uvedené v spojení s vyhodnotením ústavu, že u odsúdeného je dané stredné riziko recidívy, vidí prokurátor ako skutočné a reálne nebezpečenstvo pre jeho možné opätovné „zakopnutie“, keď bude predčasne prepustený na slobodu, keďže v takom prípade bude mať odsúdený v podstate „voľný“ prístup k návykovým látkam. U odsúdeného tak nie je splnená druhá materiálna podmienka, pričom zo zmyslu inštitútu podmieneného prepustenia vyplýva, že podmienené prepustenie nie je automaticky udeľovanou odmenou za relatívne dobré správanie vo výkone trestu bez ohľadu na účel trestu. Tieto skutočnosti odôvodňujú podmienené prepustenie len vtedy, keď so zreteľom na ne, ale aj so zreteľom na ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnená nádej, že odsúdený bude viesť aj na slobode riadny život a nie je tu pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy, čo v tomto prípade splnené nebolo. Navrhol preto, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a rozhodol vo veci sám zamietnutím návrhu.

K sťažnosti prokurátora sa písomne vyjadril odsúdený, ktorý uviedol, že dáva čestné prehlásenie, že jeho postoj k trestnej činnosti je absolútne a plne kritický a s úplnou vážnosťou odsudzuje páchanie drogovej trestnej činnosti ako takej. Takisto prechovávanie, držbu a užívanie drog považuje za nebezpečné voči spoločnosti a za nezodpovedné. Roky strávené vo väzení spravili z neho iného človeka so zodpovednejším pohľadom na svet a rodinu, ktorá mu veľmi chýba, a za ktorou sa chce vrátiť, no najmä za svojim maloletým synom, ktorému sa bude snažiť vynahradiť stratené roky. Ako otec sa chce podieľať na jeho výchove a chce na slobode slušne a čestne žiť, pracovať a vytvárať hodnoty pre spoločnosť, pre rodinu a syna. Preto prosí, aby sa krajský súd stotožnil s rozhodnutím okresného súdu.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch jeho sťažnosti ani nenamietal existenciu takýchto procesných väd v konaní okresného súdu.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia, krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona súd môže odsúdeného podmienene prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 67 ods. 1 Trestného zákona osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 okrem osoby odsúdenej na doživotie môže byť podmienene prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmienčné prepustenie každého odsúdeného krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným

v ustanoveniach o podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmienčného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatelov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmienene prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody.

Na základe preskúmania správnosti výrokov samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou prokurátora, krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, na obsah ktorého týmto v podrobnostiach poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, podľa ktorých záverov u odsúdeného sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmienčné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovení § 66 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a § 67 ods. 1 Trestného zákona.

Podľa názoru krajského súdu, okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne dospel k záveru, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu.

Pokiaľ ide o splnenie materiálnej zákonnej podmienky, spočívajúcej v preukázaní polepšenia sa odsúdeného, krajský súd zdôrazňuje, že okresný súd v napadnutom uznesení poukázal na zistené skutočnosti, ktoré ho viedli k záveru o splnení uvedenej zákonnej podmienky pre podmienčné prepustenie. Medzi rozhodné skutočnosti, o ktoré okresný súd oprel svoje rozhodnutie, patrí zistenie, že správanie odsúdeného, ktorý je po prvýkrát vo výkone trestu, je aktuálne dlhodobo stabilizované a na požadovanej úrovni. Z týchto dôvodov sa krajský súd sa stotožnil s názorom okresného súdu, podľa ktorého v správaní odsúdeného vo výkone

trestu došlo k zlepšeniu, čoho prejavom je aktuálne plnenie stanoveného programu zaobchádzania vo všetkých bodoch. Z hodnotenia ústavu pritom nevyplývalo, že by sa jednalo o účelové konanie odsúdeného, ktorého cieľom malo byť navodenie dojmu o plnení podmienok pre podmienené prepustenie.

Postoj odsúdeného k trestnej činnosti je dôvodné vyhodnocovať v súvislosti so skúmaním materiálnej zákonnej podmienky spočívajúcej v preukázaní polepšenia sa odsúdeného, keďže nazeranie odsúdeného na trestnú činnosť je jedným z prejavov polepšenia. Okresný súd sa v odôvodnení dostatočne vysporiadal aj so skutočnosťou, že ústav na výkon trestu hodnotí postoj odsúdeného ako čiastočne kritický. Krajský súd na doplnenie uvádza, že v tejto súvislosti je dôvodné zohľadniť, že odsúdený sa priznal k spáchaniu trestnej činnosti v pôvodnom konaní (už v prípravnom konaní a v konaní pred súdom urobil vyhlásenie o vine).

Preto podľa názoru krajského súdu je dôvodný záver okresného súdu, že odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie tak, ako to má na zreteli ustanovenie § 66 ods. 1 Trestného zákona.

Pokiaľ ide o splnenie zákonnej podmienky možného očakávania, že odsúdený v budúcnosti bude viesť riadny život v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona, aj túto okresný súd vyhodnotil správne. Krajský súd konštatuje, že odsúdený má v odpise z registra trestov evidované 2 záznamy, z toho prvý záznam je odsúdenie z dávnejšej minulosti pre inú trestnú činnosť (porušovanie domovej slobody a krádež) a v poradí druhý záznam sa týka jeho trestu odňatia slobody, ktorý vykonáva pre spáchaný drogový trestný čin (obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi). Odsúdený tento trest už vykonal v pomerne dostatočnej dĺžke (v 3-štvrtinách ku dňu 12.11.2023), pričom počas výkonu trestu si uvedomil následok trestného činu, ktorého sa dopustil, ako aj svoju zodpovednosť, čím dospel nielen k dostatočne kritickému postoju k spáchanej trestnej činnosti (trestný čin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov), ale aj vytvoreniu si životných ambícií vedúcich k správne budúceho fungovaniu jeho riadneho života. S ohľadom na uvedené skutočnosti dospel krajský súd k záveru, že okresný súd sa zaoberal skutočnosťami svedčiacimi tak v prospech, ako aj v neprospech odsúdeného, na rozdiel od prokurátora, ktorý pri hodnotení očakávania vedenia riadneho života odsúdeným poukázal len na negatívne poznatky z hodnotenia ústavu (čiastočná kritickosť a stredné riziko recidívy). Okresný súd súčasne zrozumiteľne vysvetlil, prečo ho tieto skutočnosti nevedli k záveru o nemožnosti očakávať od odsúdeného, že v budúcnosti povedie riadny život.

S poukazom na výchovný účel trestu podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona a na okresným súdom správne preukázané polepšenia sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu, tak možno rozumne predpokladať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny spôsob života, k čomu má dopomôcť nielen skúšobná doba uložená v primeranej dĺžke za súčasného nariadenia probačného dohľadu spojeného s primeranými obmedzeniami a povinnosťami, ktoré by mali eliminovať možné rizikové faktory u odsúdeného.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Krajský súd na záver upozorňuje okresný súd, že vo výrokovej časti napadnutého uznesenia absentuje uvedenie ustanovenia § 67 ods. 1 Trestného zákona. Nakoľko však z jeho odôvodnenia vyplýva, že okresný súd skúmal splnenie lehoty podľa § 67 ods. 1 Trestného zákona (vykonanie 3 z uloženého trestu), nepovažoval za potrebné tento jeden nedostatok naprávať.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.